

деня партизани чинители, или за да се издействуватъ малки подпомагания и улеснения отъ държавата, — знаятъ хората, които, било начело на общината, било начело на „Дружеството за икономичното повдигане на гр. Сливенъ и околията му“, било начело на „Сливенска Дружба“ въ София, сж се измъчвали да тичатъ изъ разни учреждения и при разни влиятелни лица, като просеци за милостъ. Обикновено правителствата сж схващали своитѣ задачи къмъ благоустройството и улесненията на стопанския животъ въ провинцията като чисто партизански сдѣлки, а не като държавенъ дългъ.

Не е тайна за никого сжщо, че въ държавното нехайство или дори ясно противодействие къмъ нуждитѣ на нашия градъ, видна роля игра и подмолната дейностъ на нашитѣ съседни Ямболци, които се ръководятъ отъ погрѣшното убеждение, че за напредъка на гр. Ямболъ е необходимо съсипването на гр. Сливенъ. И трѣбва да имъ се признае, че тѣ отлично съумѣха да нагаждатъ партизанщината въ своя полза, като избираха за народни представители министри и влиятелни партийни корифеи.

Наивната и просташка мисълъ на Ямболци е вредителна и за двата града и желателно е да се действува за прекратяването на това глупаво съперничество, което спѣва ползотворнитѣ почини тукъ и тамъ. Напротивъ, Сливенъ и Ямболъ, като близки и икономично свързани помежду си, въ много отношения ще има и ще трѣбва да вървятъ задружно и да се подпомагатъ. Такъвъ е въпроса, напимѣръ, за прокарването на една желѣзопътна линия Горна-Орѣховица — Елена — Сливенъ — Ямболъ, която презъ Елхово — Одринъ ще създаде международно съобщение отъ Букурещъ за Цариградъ. За тия линии ще се повърнемъ по-нататъкъ. Електрификацията на гр. Ямболъ не може да се разреши разумно вънъ отъ съдействието на гр. Сливенъ съ неговитѣ бждещи термични или водни централи. Ако единъ день се предприеме оправянето коритото на р. Тунджа за стане плавателна за малки моторни лодки и салове, то ще се извърши пакъ чрезъ сътрудничеството на двата града. И Сливенъ и Ямболъ иматъ своитѣ особни естествени условия, които обуславятъ особното имъ икономично развитие, та безполезно е да си създаватъ изкуствено неприязнь.

Сливенъ има условия да напредва и нараства. Самото обстоятелство, че при тежкитѣ общи преживѣвания и кризи отъ 1912 година насамъ той е увеличилъ, макаръ и малко

Въ 1900 г. Сливенъ е билъ съ 24,549 жители, въ 1910 г. съ 25,142 ж., въ 1920 г. съ 28,590 ж. и въ 1926 г. съ 29,335 ж. Отъ 1900 г. до края на 1926 г. е нарастналъ вече съ 4,786 души или 19%. Общото нарастване на 70 града въ страната презъ сжщия периодъ е било 53%. Така че Сливенъ е